

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

Η Ισμήνη και ο Άλκης ανέβαιναν τα πρώτα σκαλιά ακολουθώντας τον Στέλιο Ραγή που καθόριζε πλέον και την κοινή τους μοίρα.

Αφέθηκαν πλήρως στον άγνωστο εκείνο άνδρα, μην έχοντας την οποιαδήποτε δυνατότητα να χαράξουν κάποια δικά τους βήματα στην άγνωστη αυτή χώρα.

Τι άλλο μπορούσαν να κάνουν; Ο Στέλιος Ραγής από την δική του πλευρά είχε διοργανώσει τα πάντα, για τα άτομα που επρόκειτο να υποδεχθεί και να τα φιλοξενήσει σπίτι του.

Ήταν η υπόσχεση που έδωσε στον Πέτρο Πετρίδη, όταν εκείνος γνωρίζοντας ότι φεύγει από την ζωή τον παρακάλεσε:

- «Να τα βοηθήσεις Στέλιο μου σε παρακαλώ στα πρώτα τους βήματα μέχρι να βρουν τα πόδια τους. Είναι φτωχά δυστυχημένα. Δεν έχουν κανένα εδώ.»

Ο Στέλιος του χάδευσε το χέρι λέγοντας:

- Στο υπόσχομαι Πέτρο, να τους συμπαρασταθώ και να τα βοηθήσω, όσο βοήθησες εσύ εμένα όταν ορφάνεψα και έμεινα μόνος και απροστάτευτος στην ζωή. Μου στάθηκαν δεύτερος πατέρας. Δεν το ξεχνώ.

.....

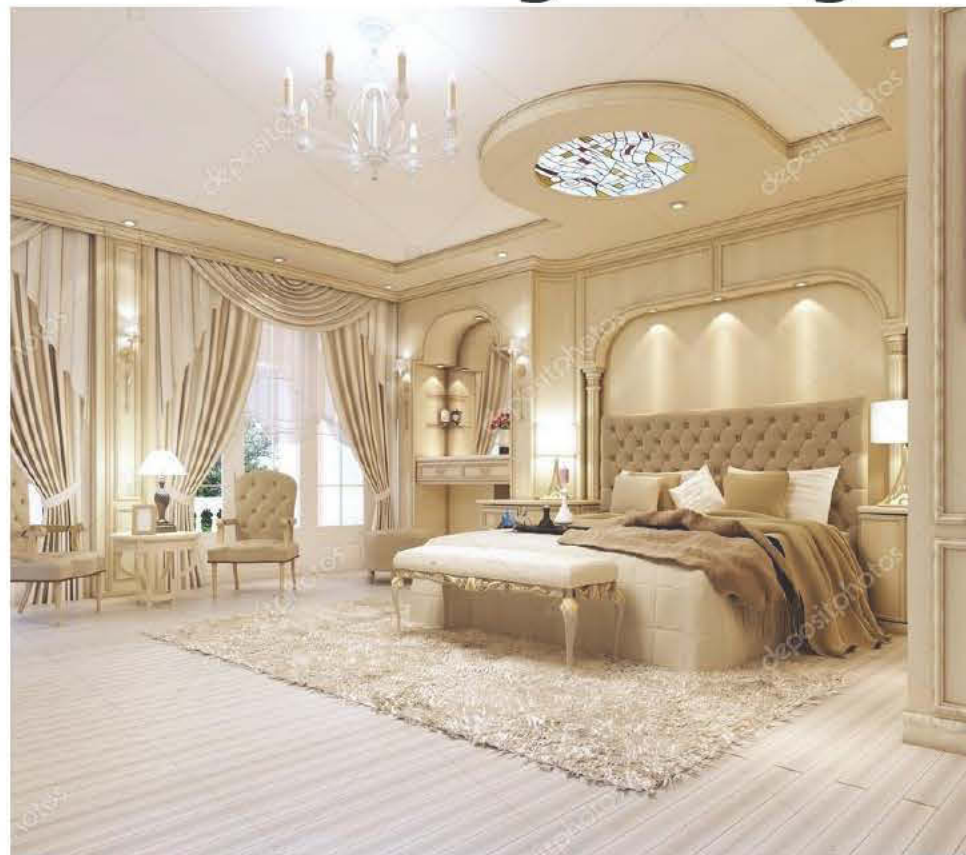
Ο Στέλιος Ραγής δεν μπορούσε ποτέ να ξεχάσει την μεγάλη βοήθεια του Πέτρου Πετρίδη.

Όταν βρέθηκε μόνος και ορφανός. Ένα παιδί χωρίς στον ήλιο μοίρα. Τώρα φυσικά όλα άλλαξαν.

Είναι πλέον ένας πανίσχυρος οικονομικά άνδρας, που μπορεί άνετα να προσφέρει την οποιαδήποτε βοήθεια χρειασθούν τα δύο αυτά άτομα, που αφέθηκαν σε αυτόν μη γνωρίζοντας άλλο κανένα, μην έχοντας πουθενά αλλού να πάνε. Μπαίνοντας μέσα στο σπίτι η Ισμήνη και ο Άλκης δεν ήξεραν πως να αντιδράσουν, καθώς το κάθε τι εκεί, για αυτούς ήταν θαυμαστό και υπέροχο.

Οι μεγάλοι καθρέφτες του διαδρόμου, οι πίνακες στον τοίχο, τα παράξενα φυτά στις γλάστρες δεξιά και αριστερά, λες και τους χαμογελούσαν καλωσορίζοντας τους στο αρχοντικό.

Τέτοιο ήταν το συναίσθημα τους. Η Ισμήνη, νιώθοντας συνέχεια δίπλα της τον Στέλιο Ραγή να την κρατά από το μπράτσο γύρισε και του είπε χαμογελαστά:

- Υπέροχο το σπίτι σας κύριε Πέτρο εσείς το διακοσμήσατε;

- Ναι της είπε αυτός. Δικές μου ιδέες ήταν η εσωτερική διακόσμηση.

- Έχετε πολύ γούστο του, είπε εκείνη με ένα ζεστό χαμόγελο. Την ίδια στιγμή ένωσε τα δάχτυλα του Στέλιου να της σφίγγουν ελαφρά το μπράτσο.

Καθώς προχωρούσαν παρουσιάστηκε μπροστά τους η Ιταλίδα οικονόμος του σπιτιού, η σινιόρα Μαργαρίτα.

Μια μέσης ηλικίας γυναίκα, μέτρου ύψους, με στρογγυλό χαρούμενο και χαμογελαστό πρόσωπο. Αποτεινόμενη στην Ισμήνη, της είπε στα Αγγλικά:

- Καλώς ήρθατε κυρία στην Αυστραλία.

Στην συνέχεια την αγκάλιασε και την φίλησε και στα δύο μάγουλα. Ύστερα γυρνώντας προς τον Άλκη του είπε και πάλι στα Αγγλικά:

- Καλώς όρισες κύριε. και του έδωσε το χέρι της.

- Ευχαριστώ της απάντησε αυτός στα Αγγλικά.

Τότε ο Στέλιος Ραγής πήγε κοντά στην σινιόρα Μαργαρίτα και αποτεινόμενος στην Ισμήνη και τον Άλκη τους είπε:

- Είναι η οικονόμος του σπιτιού η κυρία Μαργαρίτα. Μένει εδώ σε δικό της δωμάτιο, στο βάθος του κήπου.

Είχε ένα τόσο γλυκό χαμόγελο η σινιόρα Μαργαρίτα που η Ισμήνη δεν συγκρατήθηκε, πήγε κοντά της

την αγκάλιασε και την κρατούσε από μέση.

Η Μαργαρίτα ακούμπησε το κεφάλι της πάνω στον ώμο της Ισμήνης. Δημιουργήθηκε αμέσως μια συμπάθεια ανάμεσα στις δύο γυναίκες και αυτό χαροποίησε τόσο τον Στέλιο Ραγή όσο τον Άλκη.

Η Ισμήνη απόκτησε έτσι την πρώτη της φίλη στο καινούργιο της σπίτι.

.....

Ο Στέλιος Ραγής εξήγησε στα αγγλικά στην σινιόρα Μαργαρίτα ότι η ξένη κυρία, που ονομάζεται Ισμήνη, δεν γνωρίζει αγγλικά, για αυτό αν θέλει κάτι να το πει στον ίδιο ή στον κύριο Άλκη.

Τότε με πολλή αφέλεια η σινιόρα Μαργαρίτα ρώτησε τον Στέλιο Ραγή:

- Μήπως σινιόρ Στέλιο η ξένη σινιόρα ξέρει λίγα Ιταλικά;

- Όχι της απάντησε χαμογελώντας εκείνος.

Πρώτος προχώρησε ο Στέλιος Ραγής προς τις σκάλες που οδηγούσαν στον δεύτερο όροφο που ήταν και οι κρεβατοκάμαρες.

- Πάμε πάνω είπε να δείτε τα δωμάτια σας.

Ανέβηκαν την πλατιά μαρμαρίνη σκάλα.

Ένας μακρύς διάδρομος οδηγούσε προς τις κρεβατοκάμαρες.

Τότε η σινιόρα Μαργαρίτα κρατώντας την Ισμήνη από το χέρι και με ένα γλυκό χαμόγελο της είπε στα Αγγλικά:

- Έλα σινιόρα Ισμήνη να σου δεί-

ξω την κρεβατοκάμαρά σου. Εγώ η ίδια την φρόντισα. Σου έβαλα και ένα βάζο με τριαντάφυλλα. Πριν κοιμηθείς να βάλεις το βάζο στο μπαλκόνι.

Φυσικά όλα αυτά δεν τα κατάλαβε η Ισμήνη, αλλά την ζέσταινε το γλυκό χαμόγελο της Μαργαρίτας, και αυτό την ηρεμούσε λίγο.

Ο Στέλιος Ραγής αποτεινόμενος στον Άλκη του είπε:

- Έλα να σου δείξω το δικό σου δωμάτιο.

Ο Άλκης ακολούθησε τον Στέλιο και σε κάποια στιγμή τον ρώτησε.

- Πρέπει να μεταφέρω τις βαλίτσες μας. Τις άφησα στο αυτοκίνητο.

- Είναι και οι δύο στο δωμάτιο σου, του είπε ο Στέλιος. Τις μετέφερε η Μαργαρίτα, πριν μας συναντήσει.

- Θα χρειασθεί η Ισμήνη την δική της πρόσθεσε ο Άλκης.

Τότε ακούστηκε η σινιόρα Μαργαρίτα να φωνάζει δυνατά από το διάδρομο:

- Την βαλίτσα της σινιόρα Ισμήνης.

Ο Στέλιος ανοίγοντας την πόρτα της κρεβατοκάμαρας ρώτησε τον Άλκη:

- Ποια είναι της Ισμήνης;

- Η Μαργαρίτα τους πρόλαβε.

Της έδειξε ο Άλκης την βαλίτσα. Τότε εκείνη την πήρε και έτρεξε στο δωμάτιο της Ισμήνης.

Σε ευχαριστώ κύριε Στέλιο είπε ο Άλκης όταν απομακρύνθηκε η Μαργαρίτα.

- Σε αφήνω είπε ο Στέλιος. Σε μια ώρα να είσαι έτοιμος. Θα συναντηθούμε στην τραπεζαρία. Θα έρθει η Μαργαρίτα να σου χτυπήσει την πόρτα. Θα μείνει με την Ισμήνη να την βοηθήσει να ετοιμασθεί.

Όταν ο Άλκης έμεινε μόνος στο νέο του δωμάτιο έτρεξε αμέσως προς το μπαλκόνι. Ήθελε να αναπνεύσει περισσότερο αέρα.

Δεν πίστευε αυτά που έβλεπαν τα μάτια του.

Ήταν δυνατό να φιλοξενηθεί σε αυτό το παλάτι;

Αμέσως σκέφθηκε την Ισμήνη.

- Πως να νιώθει άραγε. Είναι και αυτή το ίδιο αναστατωμένη όπως και εγώ;

Πήρε μερικές βαθιές ανάσες και μπήκε στο δωμάτιο.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)